

[Kalnæs]

Her må jeg sige, at for huse, der er bare 10 år gamle, er det slet ikke noget problem at holde sig inden for de procentsatser, så der er ikke nogen grænser dér. Der ryger meget ofte en bil med, når man får et lån til en om- eller tilbygning fra et realkreditinstitut. Det er i hvert fald erfaringen fra de konkrete eksempler, som jeg kender.

Jeg håber, at jeg kan få svar fra boligministeren og fra hr. Preben Steen Nielsen på, hvorfor de to ændringsforslag ikke kan komme med. Specielt kan jeg slet ikke se nogen grund til at afvise ændringsforslaget til § 3. Når det drejer sig om realkreditinstitutterne, var der også den mulighed, at boligministeren kunne give tilsagn om, at man ville kigge på reglerne for udlån fra realkreditinstitutterne og søge at stramme dem op, så de kom i samklang med det øvrige i lovgivningen her.

Dræbye (RV):

Når man i andre love gennemfører et meget omfattende stop for indkomststigninger, er det naturligvis i sig selv sympatisk at ville sætte en stopper for de forbrugsmuligheder, der skabes gennem belåning af fast ejendom. På den anden side kan belåning af fast ejendom være en helt naturlig og selvfølgelig ting uden sammenhæng i øvrigt med realisering af kapitalgevinster. Det gælder f. eks. for den nye huskøber, som har bundet sig til en opsparing, der er for stor til den økonomiske formåen, og som derfor må låne noget af den tilbage igen. Det gælder også pensionisten, der har placeret sin opsparing i sit hus.

Jeg gav ved første behandling udtryk for, at det er en bagvendt facon først at se på kapitalgevinsterne, når de er opstået og er på vej til at blive realiseret. Som midlertidig foranstaltning vil dette stop måske nok kunne medføre en udsættelse af nogle lån. Som varig lov svarer det nærmest til at forsøge at standse vandet fra en brandhane med en almindelig prop fra en vinflaske. Derfor kan denne lov ikke danne grundlag for en løsning af de værdistigningsproblemer, som skal indgå i den langsigtede lovgivning. Hvis man forsøger noget sådant, vil lånene hurtigt finde andre veje, til det sorte lånemarked, til lån med skødet som pant i stedet osv. Når det radikale venstre alligevel stemmer for lovforslaget, skyldes det dels en vis tro på de kortsigtede virkninger, dels ønsket om at vise

imødekommenhed over for regeringens ønske om en tænkepause, bl. a. i håb om at man vil bruge den til at finde på noget bedre, og endelig at lovforslaget er et led i et samlet lovkompleks – og så er det i øvrigt begrænset, hvor meget skade det kan gøre.

Men jeg skal herefter føje nogle bemærkninger til om hele lovgivningsproceduren, sådan som jeg oplevede den for første gang, med udvalgs møder, foretræder, lange samråd osv.

Ser man på det lovforslag, som blev fremsat i tirsdags, er der snart sagt ikke den realitetsbestemmelse, som ikke er blevet ændret undvejs, så jeg har i hvert fald fået lært én ting, og det er, at udvalgsarbejdet kan få meget stor betydning. Bekymringsfuldt er det alligevel, at det ikke først og fremmest er politiske overvejelser, som ligger bag de ændringer, der er foretaget. Det er stort set huller i loven af mere teknisk karakter, som er blevet udfyldt i kraft af udvalgets spørgsmål og argumentation fra dem, der havde foretræde for udvalget, og de henvendelser af skriftlig karakter, som udvalget fik. Man kan derfor ikke undgå at sidde tilbage med en ængstelse for – jeg gør det i hvert fald – at der kunne være yderligere problemer, som blot ikke er konstateret, i den proces, som vi har været igennem. Den erfaring illustrerer, at hastelovgivning kan være et stort problem, og jeg håber derfor, at det ikke vil gå på samme måde med de forslag, som skal indgå i den langsigtede løsning, og som ikke kan reddes med det forsvar, som vi har hørt nogle gange: der er jo kun tale om 7 uger, og derfor behøver vi ikke at tage indvendingerne for tungt i forhold til det, der foreligger. Trods alt havde man jo haft en 14 dages tid til at finde på det, og det skal være mere end tre gange så godt, det, man kommer med fra regeringens side som den endelige løsning.

På et enkelt punkt eksisterede der længe en principiel uoverensstemmelse. Det radikale venstre kunne ikke acceptere en ikrafttræden af loven mandagen efter statsministerens tale i fjernsynet. Det var dels en principiel opfattelse, dels skyldtes det også ønsket om at få slået fast, at der ikke kan lovgives via fjernsynet, således som der kunne være tilløb til forleden søndag. Vi er tilfredse med, at regeringen på dette punkt bøjede sig og flyttede tidspunktet for ikrafttræden til efter lovens fremsættelse.